Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofpsalm: Ps. 104: 1, 20 & 21

1

Waak op, my siel, en loof die HEER!

My God, U is uitnemend seer

verhewe in u majesteit,

U is bekleed met heerlikheid:

20

Ek wil terwyl ek lig geniet,

Gods grootheid sing in psalm en lied.

En die oorpeinsing van my gees -

mag dit Hom welgevallig wees.

21

Al wie die HEER se lof mishaag,

laat hul soos stof voor wind vervaag!

My siel, wat uitsing tot Gods eer -

sing onvermoeid, en loof die HEER!

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Hebreërs 9: 1-28 (38/92) & Heidelbergse Kategismus Sondag 12 v&a 31

Die aardse heiligdom en sy offers

9 Die eerste verbond het voorskrifte vir die erediens gehad, en ook ’n aardse heiligdom.
2 Die verbondstent is opgerig, en in die voorste gedeelte daarvan, wat die Heilige
genoem word, het die kandelaar en die tafel met die offerbrode gestaan. 3 Agter die
tweede voorhangsel was die gedeelte wat die Allerheiligste genoem word.

4 Daarin was die goue wierookaltaar en die verbondsark, wat in sy geheel met goud
oorgetrek was. In die ark was die goue kruik met manna, die kierie van Aäron wat gebot
het, asook die plat klippe met die wet van die verbond daarop geskrywe. 5 Bo-op die ark
het die gerubs wat die heerlikheid van God voorstel, hulle vleuels oor die versoendeksel
uitgestrek. Op die besonderhede kan ons nie nou verder ingaan nie.

6 Met die dinge só ingerig, het die priesters gereeld die voorste gedeelte van die
verbondstent binnegegaan om die dienste te verrig. 7 Maar in die agterste gedeelte het
alleen die hoëpriester ingegaan, en dit net een keer in die jaar, en dan nie sonder bloed
nie, om vir homself te offer en vir die sondes wat die volk onwetend gedoen het.
8 Hiermee maak die Heilige Gees duidelik dat die pad na die Allerheiligste toe nie oop is
solank as die voorste gedeelte van die verbondstent bestaan nie. 9 Dit alles wys vooruit
na die huidige tyd waarin offergawes en diereoffers gebring word wat nie vir dié een wat
dit bring, ’n volkome skoon gewete kan gee nie. 10 Dit het net betrekking op voedsel,
drank en ’n verskeidenheid reinigingsgebruike. Dit is voorskrifte wat slegs die uiterlike
raak en wat opgelê is tot die tyd dat God ’n beter orde sou instel.

11Maar Christus het gekom as Hoëpriester van die weldade wat nou verwesenlik is.
Hy dien in die verbondstent wat groter en volmaakter is en nie deur mense gemaak is
nie, dit wil sê wat nie tot hierdie wêreld behoort nie. 12Met sy eie bloed en nie met dié
van bokke en kalwers nie, het Hy net een maal die heiligdom binnegegaan en ’n ewige
verlossing tot stand gebring. 13Wanneer die bloed van bokke en bulle en die as van ’n
vers op die onreines gesprinkel word, maak dit hulle uiterlik rein. 14Hoeveel te meer sal
die bloed van Christus ons gewete bevry van die las van dade wat tot die dood lei,
sodat ons die lewende God kan dien! Hiervoor het Christus immers Homself as volkome
offer deur die ewige Gees aan God geoffer.

15Daarom is Hy ook die Middelaar van ’n nuwe verbond. Sy dood het plaasgevind
om mense te verlos van die oortredinge wat onder die eerste verbond begaan is, sodat
dié wat geroep is, die beloofde ewige erfenis kan ontvang. 16Dit is soos met ’n
testament: daar moet eers bewys word dat die testamentmaker dood is, 17want ’n
testament word alleen geldig by die dood van die testamentmaker; dit word nooit van
krag so lank as hy nog leef nie. 18Daarom is die eerste verbond ook nie sonder bloed
ingestel nie. 19Nadat Moses al die gebooie van die wet aan die hele volk oorgedra het,
het hy bloed van kalwers en bokke saam met water geneem en met rooi wol en hisop
die wetboek self sowel as die hele volk besprinkel 20en gesê: “Dit is die bloed van die
verbond wat God vir julle ingestel het.” 21Ook die verbondstent en al die voorwerpe vir
gebruik by die erediens het hy op dieselfde wyse met die bloed besprinkel. 22Byna alles
word volgens die wet met bloed gereinig, en sonder die vergieting van bloed vind daar
geen vergewing plaas nie.

Vraag 31: Waarom word Hy Christus, wat Gesalfde beteken, genoem?

Antwoord: Omdat Hy deur God die Vader bestem en aangestel en met die Heilige Gees gesalf is (a) tot ons hoogste Profeet en Leraar (b), wat aan ons die verborge raad en wil van God aangaande ons verlossing ten volle bekend gemaak het (c); tot ons enigste Hoëpriester (d), wat ons met die enige offer van sy liggaam verlos het (e) en met sy voorbidding gedurigdeur by die Vader vir ons intree (f); tot ons ewige Koning, wat ons met sy Woord en Gees regeer en ons by die verlossing wat verwerf is, beskerm en bewaar (g).

Fokus: Hebreërs 9: 11-14 (33/53) & v&a 31

11 Maar Christus, wat opgetree het as Hoëpriester van die toekomstige weldade, het
deur die groter en volmaakter tabernakel wat nie met hande gemaak is nie, dit wil sê,
wat nie aan hierdie skepping behoort nie,

12 ook nie met die bloed van bokke en kalwers nie, maar met sy eie bloed, een maal
ingegaan in die heiligdom en ’n ewige verlossing teweeggebring.

13 Want as die bloed van stiere en bokke en die as van ’n vers wat die verontreinigdes
besprinkel, heilig maak tot reiniging van die vlees,

14 hoeveel te meer sal die bloed van Christus, wat Homself deur die ewige Gees aan
God sonder smet geoffer het, julle gewete reinig van dooie werke om die lewende God
te dien.

Vraag 31: Waarom word Hy Christus, wat Gesalfde beteken, genoem?

Omdat Hy deur God die Vader bestem en aangestel en met die Heilige Gees gesalf is, tot ons enigste Hoëpriester (d), wat ons met die enige offer van sy liggaam verlos het.

Pla jou gewete jou om God te dien? Sonder om te filosofies te raak, kan ons sê dat jou gewete die deel van jou gedagtes is, wat jou aankla as jy iets verkeerds doen. ’n Vuil gewete kan maak dat jy te skuldig voel om God te nader in gebed, of te skuldig voel om Hom lief te hê en te dien. Christus se werk as Hoëpriester spreek die hele kwessie aan om jou gewete skoon te was sodat jy Hom kan dien.

Christus as Priester

Christus het ons nie net profeties kom leer dat ons van ons sondes verlos moet word nie, maar Hy het priesterlik die verlossing van sondes vir ons bewerk.

'n Priester het veral *drie* take gehad:

- hy moes vir die volk *offer* (Lev. 16:11-15);

- hy moes vir die volk *bid* (Lev. 16:21)

- hy moes die volk *seën* (Num. 6:22-27).

Christus het al drie hierdie priesterlike take verrig om ons van ons sondes te verlos.

Met die verskyning van Christus as hoëpriester van die goeie dinge wat reeds hier is, het die dinge wat in die OT voorspel is, ’n werklikheid geword! Die skrywer verduidelik dit eers deur meer presies aan te toon hoe Christus die rol van die Hoëpriester op die jaarlikse Versoendag vervul het (vgl. 7:26-27; 9:7; Lv. 16: 1-19). Die OT tabernakel en tempel het uit drie dele bestaan: Die eerste deel was die buitenste hof, die tweede deel was die binneste hof, en die derde deel het bekend gestaan as die Allerheiligste. Die

Allerheiligste was die binneste deel van die tabernakel en net die Hoëpriester mag eenkeer per jaar daar ingegaan het op die Groot Versoendag wat ons lees in Lev. 16. Die hoëpriesters het deur die binnehof na die Allerheiligste gegaan. Daar sou hy op die versoendeksel van die verbondsark die bloed van die diere besprinkel wat buite die Allerheiligste geoffer was. Aan die ander kant het Jesus deur die groter en meer volmaakte tabernakel gegaan wat nie mensgemaak is nie, dit wil sê nie deel van hierdie skepping nie. Sy priesterlike bediening open die weg na die hemelse heiligdom of die hemel self (24; vgl. 8: 1-2). Nadat Hy gekruisig is as 'n offer vir ons sondes, het hy "*deur die hemele deurgegaan*" (soos Heb. 4:14 noem), om aan God se regterhand te sit en vir ons "in te tree" (7:25).

Hy het nie met die bloed van bokke en kalwers in die hemelse teenwoordigheid van God ingegaan nie, maar deur sy eie bloed. En omdat sy offer so perfek was, het Hy die Allerheiligste eenmalig binnegegaan: sy kruisiging en hemelse opvaring hoef nie herhaal te word nie. Hy het inderdaad ewige verlossing verkry. Die woord "verlossing" dui op bevryding ten koste van sy lewe. 'n Soortgelyke uitdrukking in 9:15 word as "losprys" vertaal om mense vry te laat, en uit die konteks blyk dit duidelik dat hierdie bevryding uit die oordeel en skuld van sonde is. Die ewige verlossing is dus 'n ander manier om te praat oor die eenmalige en permanente aanbod van vergifnis wat in Jer. 31:34 beloof is. "*En hulle sal nie meer elkeen sy naaste en elkeen sy broer leer nie en sê: Ken die HERE; want hulle sal My almal ken, klein en groot onder hulle, spreek die HERE; want Ek sal hulle ongeregtigheid vergewe en aan hulle sonde nie meer dink nie.*"

Die skrywer vergelyk die praktiese gevolge van die dood van Christus en vergelyk die

effek daarvan om te verwys na die bloed van stiere en bokke (vgl. Num. 19). Hierdie rituele was ten gunste van diegene wat seremonieel onrein was, om hulle te heilig deur hulle uiterlik skoon te maak (of letterlik soos die 33/53 noem "*tot reiniging van die vlees*"). Diegene wat verontreinig is, kon herstel word tot die gemeenskap met God in die sin dat hulle weer kon deelneem aan die aanbidding van die volk. Die fundamentele waarheid dat bloed "skoon was" en "heilig", selfs al is dit slegs op seremoniële vlak was, vorm die basis vir die hoeveelheid argumente wat volg. Die bloed van Christus is 'n manier om oor sy dood as 'n offer vir sondes te praat. Dit was uniek effektief omdat Hy Homself onbevlek voor God aangebied het. Weereens verwys die skrywer na Jesus se lewe van volmaakte gehoorsaamheid aan die Vader (vgl. 5:8 "*Hy, al was Hy die Seun, het gehoorsaamheid geleer uit wat Hy gely het*"; 7:26 "*Want so 'n hoëpriester was vir ons gepas, een wat heilig, onskuldig, onbesmet, afgeskeie van die sondaars is, en wat hoër as die hemele geword het*").

Die groot genade van Christus se offer is dat Hy self die inisiatief geneem het — Hy het Homself aangebied. Geen ander slagoffer en beslis geen ander hoëpriester het dit gedoen nie. Dit was vrywillig sowel as beplan. Dit beteken dat dit in geen opsig 'n ongeluk van omstandighede was nie. Boonop word die offer op die hoogste morele vlak geplaas wanneer die woorde "sonder gebrek" daaraan toegevoeg word. Alle Levitiese offers moes sonder gebrek uit diere gekies word, maar die onskuld kan nie van morele aard wees nie. Die onbevlekte karakter van Jesus rus in sy volmaakte vervulling van God se wil. Hy was tot die dood toe gehoorsaam (Fil. 2: 8). Dit is 'n integrale deel van die Nuwe-Testamentiese geloof dat Jesus sonder sonde geleef en gesterf het, want net so kon hy namens sy volk 'n perfekte offer wees.

Die frase “deur die ewige Gees van God”, verwys na die krag van die Heilige Gees wat Hom ondersteun het soos Jes. 42:1 voorspel het. “*Daar is my Kneg wat Ek ondersteun, my Uitverkorene in wie my siel ’n welbehae het. Ek het my Gees op Hom gelê; Hy sal die reg na die nasies uitbring*”. Die bloed van Christus is kragtig genoeg om ons gewete te reinig van dade wat tot die dood lei. God vereis berou oor sulke dade, sondes wat die gewete besoedel en sy oordeel bring. Maar diegene wat hul bekeer, moet gereinig word van sulke besoedeling en slegs die offerdood van Jesus kan dit doen. Die doel van die reiniging in die OT was dat die volk weer tot God se diens toegewy kon word. Die nuwe verbondsbelofte van ’n hernude hart, kan slegs gebeur op grond van ’n beslissende vergewing van sondes (Jer. 31: 33-34). Slegs die reiniging wat Christus bied, kan ons vry maak om die lewende God te dien in die manier wat die OT voorspel het.

As die aanbod van sy offer so duidelik beter is, moet die resultate dienooreenkomstig groter wees. Die suiweringshandeling word op die mens se gewete toegepas, ’n idee wat reeds deur 9:9 opgestel is, wat die gebrek aan die ou orde ten opsigte van die gewete toon. Uitwendige suiwering is nutteloos as dit nie ’n radikale transformasie van die lewe bewerkstellig nie. Die mens vertrou op werke, maar as die werke dood is, is die werke ongeldig, omdat dit met sonde besmet is. Die enigste hoop is dat die gewete uit hierdie bewustheid van mislukking skoongemaak word. In Hebreërs 13:18, bevestig die skrywer, feitlik as ’n verklaring, dat hy 'n gebed vir homself en sy medewerkers aanmoedig om ’n skoon gewete te hê. Dit was deel van die hele doel van sy argument om sy lesers die basis van jou versekering te laat verstaan.

Wat beteken dit vir jou wat glo dat Hy ons ewige Hoëpriester is? Hy het op aangrypende wyse sy liefde vir ons betoon. Christus het nie iets of iemand anders geoffer nie. Hy het

Homself geoffer. Hy was Offeraar en Offerande tegelyk. Hy was die Priester van God maar terselfdertyd die Offerlam van God wat die sonde van die wêreld wegneem.

Na aanleiding van die eerste helfte van die hoofstuk in Heb. 9, sien ons dat hierdie gedeelte handel oor “die hemelse heiligdom”. Jesus Christus is die Hoëpriester wat opgevaar het na die Allerheiligste in die hemelse koninkryk (11). Deur die bloed wat hy aan die kruis vergiet het, het Hy die ewige verlossing verkry vir diegene wat in Hom glo. Op die oomblik beteken dit dat ons gewete skoongewas kan word van die vuil van sonde en dat ons reg kan aanbid en die lewende God kan dien (12-14). Uiteindelik maak die offer van Christus dit moontlik vir diegene wat in Hom glo om die beloofde ewige erfenis te ontvang. Die koninkryk van God. Dus het sy bloedvergieting die nuwe verbond ingehuldig met sy belofte van ’n eenmalige en beslissende vergifnis van sondes (16-23). Hy het die hemel binnegegaan om in God se teenwoordigheid vir ons te verskyn (9:24-25), omdat Hy die probleem van die sonde oorwin het deur Homself te offer (26). Wanneer Hy weer uit die hemelse heiligdom verskyn, sal Hy die volle verlossing bring vir diegene wat op hom wag (27-28). Dus, met die toepassing van verskillende OT-konsepte en -beelde, het hierdie gedeelte ons baie te leer oor die voordele van Jesus se reddingswerk vir ons, nou en in die toekoms.

Jy is nou vry om God te dien met ’n skoongewaste gewete, omdat die Heilige Gees jou laat deurkry aan die offerbloed van Christus, deur geloof in jou op te wek. Dink maar aan die gewete van die vrou wat betrap is toe sy owerspel gepleeg het. Ons Here Jesus het vir haar gesê, “*Ek veroordeel jou ook nie, gaan dan heen en sonder nie meer nie!*”

Amen

Antwoorddiens

Gebed

Slotsang: Ps. 32: 1 & 3

1

Welsalig wie van skuld en straf onthewe,

die woord mag hoor: jou sondes is vergewe.

Want God wat groot is in barmhartigheid,

het hom vergewe en skeld die skuld hom kwyt.

Welsalig wie die HEER geen enkel stonde

toereken wil die boosheid van die sonde

en wie se gees, van alle valsheid vry,

voor God ootmoedig al die skuld bely.

3

Ek het bely, o HEER - in sielerou nie

my hart gegrendel of my mond weerhou nie.

Ek het bely wat my van U vervreem,

U het my skuld genadig weggeneem.

Dus kom Gods volk, dus kom al sy bemindes

om Hom te soek terwyl sy guns te vind is;

die lewensee mag met sy golwe slaan,

dit deer hul nie, dit raak hul selfs nie aan.

Seën